

След Освобождението Запалня е в Новозагорска околия. В началото на XX век е самостоятелна община, след това е към Долно Паничево и накрая към Твърдица. Остава на страна от новите главни пътища, което се отразява и на развитието му. През 1957 г. преминава в Сливенска околия.

През 1900 г. селото има 634 жители, през 1910 – 788; 1920 – 962; 1926 – 149 сгради, 154 семейства и 915 души, 1934 – 972; 1946 – 938; 1956 – 741 жители.

Стари родове: Шекирови, Караджите, Дерменските, Демирджята, Караманаз, Папазите, Тръмпите, Ялмаклиите, Кискините, Делирадевци, Драгневци, Чомлеви, Забунци, Христановци, Калайджийите.

Във връзка с изграждането на язовир на р. Тунджа с указ № 57 от 5. 02. 1965 г. селото е заличено от списъка на населените места. След като на хората се отпускат известни помощи да си построят жилища в други места, а вещите на черквата са пренесени в с. Гурково, селото, с изключение на една сграда и част от землището му, остава в чашата на яз. „Жребчево”. Хората се преселват в гр. Твърдица, където изграждат нов квартал южно от жп линията, в гр. Казанлък и в други селища. Въпреки че селището вече не съществува бившите му жители провеждат ежегоден събор в района и са издавали две книги за него.

Поминъкът в миналото е бил земеделие, животновъдство, отглеждане на маслодайни рози.

В района на селото е имало и три воденици.

Училище в селото е имало от 1871 г., а читалището „Пробуда“ е основано през 1928 г.

Землището на селото е граничело със землищата на Сборище, Жребчево, Долно Паничево, Николаево, Козарево и Твърдица. Заemало е част от Твърдишката котловина и възвишенията на Межденник с височина от 250 до 600 м.

Названията на местностите са с преобладаващ турски произход.

ЖИ: зàпалец, зàпалка, зàпалци, зàпалче.

МИ: Аврамова воденица, Адата, Азмàк бою, Азмàка, Ай тепè, Аланджасалъка, Алмалъка, Арк бashi, Аманасовска воденица, Атлàрски път, Ахлàт дерè, Ахлатлъка, Баà баùр, Баатък сокатъ, Батчовата кùла (Кùлата), Бахчà аркà, Бахчите, Бèнтия (Бент алтà), Бèнтения път, Беш бювèт, Бичкì таш, Бòзра, Божùра, Буàза, Буàз баùр, Буàз чаùр, Бюлюк тарласъ, Бюлюците, Бююк чаùр (Голямата поляна), Вèждата, Вèтрешния орех, Гедика, Герените, Гермите (Гермè тарлà), Големите вàди, Големия връх, Голямата бахчà, Голямата кория, Голямото, Горните лозя (Могилските лозя), Гьок дерè, Гюзлюкя, Гòлищата, Далàков дол, Дебèлия връх, Дерлик, Дермен съртà, Дивите черèши, Дик алàн, Диши подàк, До аркà, До Голяма Тùнджа, До Иниз мешè, Долната чешимà, Долните грòбища, Долните лозя, Долните чардàци, Долния гечит, Домùз тарлà, До реката, До сèло, До стàрата мешà, До Старите лозя, Друма (Друмски път), Дългата рътлина, Дългите ливади, Дюз алù, Дюз бозатък, Един алчàк, Ели бунàр, Ерджеплика (Реджеплика), Жèлтата глина, Зад бахчата, Зад грòбищата, Зад корията, Запалня (Азаплу), Зелената бахчà,